

ved Sprængning af Lamper er størst, og man ledes da ved dem til den Slutning, at Flammepunktet ei burde sættes lavere end til 26° à 28° C. Abels Test.

Mr. Chandler i Newyork har ligeledes foretaget Forsøg for at komme til Kundskab om den Temperatur, som Olien i en Lampes Beholder opnaar, under forskjellige Varmegrader i Rummet (Dinglers Polyt. journal 1873. Pag. 269) og dertil benyttet Lamper saavel med Beholdere af Glas, som af Metal. For Glasbeholderne stemmer Gjennemsnittet ret godt ved Ovenangførte, men for Metalbeholderne ere de fundne Temperaturer en Del høiere. Ved den høieste anførte Temperatur i Rummet, 32 à 33½° C., har han fundet:

Temperatur i Lampens Beholder.

	Metal	Glas
Høieste.....	54° C.	36½° C.
Laveste.....	29° -	29½° -
Gjennemsnit.....	40° -	33½° -

Naar man gaar ud fra det fundne Gjennemsnit i metalliske Lamper, og derfra drager 8 à 10°, vilde man komme til et

	Flammepunkt.
Standard-White	Abels Test 26° C.
Nobels russiske	do. 31½ à 32 C.
Water-White	do. 43° C.

Den sidste er saaledes den eneste, der fyldestgjør Fordringen til en betryggende Temp. af Flammepunktet, og den Temp., der har vist sig nødvendig for at Olien skal kunne komme i Brand, vil efter al Sandsynlighed forhindre, at dette vil ske ved Bæltning af en Lampe eller deslige, hvad man derimod ikke kan stole paa med de to andre Sorter. Da denne Sort Petroleum desuden er godt lysende og fortrinlig skikket til at brænde i en Lampe, vil der være al Anledning til at gaa over til en almindelig Anvendelse af den her i Landet, dersom det kan forsvares i økonomisk Henseende, hvilket det saaledes staar tilbage at undersøge.

Til at bedømme Prisforskjellen mellem Water-White Petroleum og den Petroleum, der sædvanlig benyttes her i Landet, har der foreligget Udvalget Fakturaer for to Lad-

Flammepunkt af 30 à 32°, men da den høieste Temperatur i en Beholder har været 13° høiere end Gjennemsnittet, turde man efter disse Forsøg, hvis Paalidelighed næppe kan bestrides, ikke føle sig betrygget ved et Flammepunkt, der var under 40° C. Abels Test.

Som Bidrag til at kunne bedømme, hvilken af de Petroleumarter, der gaa i Handelen, vilde kunne fyldestgjøre de Fordringer til Temperatur for Flammepunkt og for Antændelsestemperatur af selve Olien, som det her anførte giver Anledning til, henvises til de i Bilag 2 anførte Forsøg, hvortil endnu skal føies, at Udvalget har tilveiebragt en Prøve af Nobels russiske Petroleum, og ved Cand. pharm. N. C. W. Schleisner faaet foretaget en Undersøgelse af denne. Resultatet af denne Undersøgelse var, at dens Flammepunkt blev fundet at være 31½ à 32° C. Abels Test ved normal Barometerstand, og ved Undersøgelse i et aabent Apparat blev Olien selv antændt ved en Temperatur af 39° C. For de Prøver af forskjellige Petroleumarter, der have været Gjenstand for Undersøgelse ved Udvalgets Foranstaltning, kunne Resultaterne sammensættes som følger:

	Temp., hvorved Olien brænder.
Aabent App.	30 à 31° C.
do.	39° C.
do.	53° C.

ninger Petroleum affendte fra Filadelfia i September og Oktober 1887. Hver af disse bestod af et større Parti almindelig Petroleum, kaldet: Refinød Petroleum Test 112° F, og et mindre Parti af Water-White Test 150° F. Prisen for disse tilbragt her og for toltet var for den almindelige Petroleum Kr. 9.49 og for Water-White Kr. 10.54 pr. 100 Pd., hvilket svarer til en Prisforskjælse af omtrent 1½ Ore pr. Pot. Omendstjøndt Prisforskjellen mellem Water-White og Standard-White nu — saalænge den første betragtes og behandles nærmest som en Luxusartikel, paa hvilken der overalt tages en uforholdsmæssig stor Forhandleravance — ubertiden, efter hvad der er oplyst for Udvalget kan være større end fornævnt, saa taler Sandsynligheden dog for, at denne Forskjel, naar Water-White gaar over til at